

ARAŞTIRMA MAKALESİ

Spor bilimleri fakültesinde öğrenimlerine devam eden öğrencilerin iş bulma kaygı düzeylerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi

Talha Şimşek¹, Oğuzhan Yüksel²

¹Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kütahya, Türkiye, E-mail: talha_f1907@hotmail.com

²Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Kütahya, Türkiye, E-mail: oguzhan.yuksel@du.edu.tr

Özet

Bu çalışmanın amacı spor bilimleri fakültesinde öğrenimlerine devam eden öğrencilerin iş bulma kaygı düzeylerini çeşitli değişkenlere göre incelemektir. Çalışmanın evrenini Kütahya Dumlupınar Üniversitesi'nde öğrenimlerine devam eden öğrenciler oluşturmaktadır. Örneklem grubunu ise 2023-2024 eğitim öğretim yılında yine aynı üniversitenin spor bilimleri fakültesinde öğrenimlerine devam öğrenciler oluşturmaktadır. Örneklem grubu basit rastlantısal örnekleme yöntemi ile belirlenmiştir. Ölçme aracı olarak Demir (2016) tarafından geliştirilen "İş Bulma Kaygısı Ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen veriler normallik varsayımlarını sağladıktan sonra bağımsız örneklem testi (T-testi), tek yönlü varyans analizi (One-Way ANOVA), korelasyon (Pearson) ve Post Hoc testlerinden Tukey testi uygulanmıştır. Bulgular $p < .05$ anlamlılık değerine göre değerlendirilmiştir. İş bulma kaygı düzeyleri cinsiyet, yaş, bölüm, sınıf ve spor (brans) değişkenlerine göre farklılık göstermektedir. Bu sonuçlar doğrultusunda devlet politikası olarak gençlere girişimcilik eğitimlerinin verilmesi, yeni istihdam alanlarının oluşturulması ve öğrencilerin uzmanlık alanlarına ek olarak yeni beceriler kazandırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İstihdam, işsizlik, öğrenci, spor.

Investigation of job finding anxiety levels of students continuing their education in the faculty of sport sciences according to various variables

Abstract

The aim of this study is to examine the anxiety levels of students continuing their education in sport sciences faculty according to various variables. The population of the study consists of students continuing their education at Kütahya Dumlupınar University. The sample group consists of students who continue their education in the faculty of sport sciences of the same university in the 2023-2024 academic year. The sampling group was determined by simple random sampling method. The "Job Finding Anxiety Scale" developed by Demir (2016) was used as a measurement tool. After the data obtained met the normality assumptions, independent sample test (T-test), one-way analysis of variance (One-Way ANOVA), correlation (Pearson) and Tukey test from Post Hoc tests were applied. The findings were evaluated according to $p < .05$ significance value. The levels of anxiety about finding a job differed according to gender, age, department, grade and sport (branch) variables. In line with these results, it is recommended that entrepreneurship trainings should be given to young people as a state policy, the state should create new employment areas and students should gain new skills in addition to their specialization areas.

Keywords: Employment, unemployment, student, sports.

Correspondence: Talha Şimşek (talha_f1907@hotmail.com).

How to cite: Şimşek, T., & Yüksel, O. (2024). Spor bilimleri fakültesinde öğrenimlerine devam eden öğrencilerin iş bulma kaygı düzeylerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi. *Education, Science and Sport*, 6 (1), 1-12.

GİRİŞ

İnsanlar günlük hayatlarında belirsiz olay ve durumlarla sık sık karşı karşıya kalmaktadır. İnsanların sürekli yeni kararlar alması ve bu kararları uygulaması gerekmektedir. Birey ne kadar çok karar vermek zorunda kalırsa, o kadar çok belirsizlik yaşayabilmektedir. Öngörülemeyen, bireylerde kaygı ve korkuya neden olan belirsiz durumlar, bireyin yaşam kalitesini olumsuz yönde etkilemektedir. Bu bağlamda bireyin belirsizliğe karşı tahammülsüzlük düzeyi, bireyin bir olay veya duruma karşı tutumunu belirleyen önemli bir faktördür. Belirsizliğe karşı toleransı yüksek olan kişilerin belirsiz durumları olumsuz ve tehlikeli olarak görme olasılıkları daha yüksektir. Kaygı düzeyi yüksek olan kişilerin performansı da bu durumdan olumsuz etkilenmektedir (Akdemir ve Çiçek, 2022).

İnsanların çalışmak isteyip de iş bulamadığı işsizlik, günümüzün önemli bir sorunudur. İş imkânlarının olmayışı gençler, özellikle de işsiz üniversite mezunları için psikolojik, ekonomik ve sosyal sorunlara yol açabilmektedir (Rüzgar ve Cura, 2023). İşsizliğin az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde önemli bir sorun olduğu düşünülmektedir. Türkiye'de lisans mezunlarının işsizliği sorunu genel işsizlik sürecini takip etmekte ve çoğu zaman genel işsizlik oranının üzerine çıkmaktadır. Bu durum iş arayan üniversite mezunlarında iş bulma kaygısına ve işsizliğe yol açabilmektedir. Üniversite eğitiminin amaçlarından biri de çeşitli sektörlerde çalışmak için gerekli eğitimi vererek insanları profesyonel hayata hazırlamaktır (Elibol, 2019).

Türkiye'de üniversite mezunlarının ilk hedefi genellikle kamuda veya özel sektörde iş bulmaktır. Türkiye'de üniversite mezunlarının sayısı hızla artmasına rağmen, onlara yönelik iş fırsatlarının aynı oranda artmaması, üniversite mezunlarının işsizlik korkusu yaşamasına neden olmaktadır (Dağlar, 2021). Sürekli bir hayatta kalma mücadelesine maruz kalan kişinin yaşamını sürdürebilmesi için bir gelir elde etmesi gerekmektedir. Genç işsizliği, teknolojik gelişmeler ve küreselleşmenin etkisiyle günümüzün değişen ve gelişen ekonomik sisteminde kritik bir sorundur (Buluttekin, 2008). Üniversitenin bir diğer amacı ise farklı alanlarda çalışan insanlara gerekli eğitimleri vererek, bölgenin ekonomik ihtiyaçlarını karşılayarak kalkınmayı destekleyerek insanları iş dünyasına hazırlamaktır. İş dünyasının ihtiyaç ve beklentilerini karşılamayan planlarla üniversite sayısının artırılması gençlerin eğitim düzeyini artıracak, ancak yüksek eğitilmiş işgücü için yeterli istihdamı sağlayamayacaktır. Günümüzde bireylerin özellikle eğitim aldıkları alanda çalışma imkânına sahip olmaları önemli bir ayrıcalıktır. Sonuç olarak, gençlerin mezun olduktan sonraki birkaç yıl boyunca iş bulamamaları giderek daha yaygın hale geliyor. Bu durum iş garantisi olmayan üniversite öğrencilerinin gelecek kaygısını artırıyor. Bu bilgiler ışığında spor bilimlerinde öğrenimlerine devam eden öğrencilerin iş bulma kaygı düzeyleri çeşitli değişkenlere göre farklılık gösterip göstermediğini ortaya koymak amaçlanmıştır.

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Bu çalışma nicel araştırma türünde olup betimsel tarama modelinde kullanılmıştır. Tarama modeli, geçmişte veya halen var olan bir durumu, olduğu şekliyle betimlemeyi amaçlamaktadır. Araştırmaya konu olan birey ya da nesne kendi koşulları içerisinde ve herhangi bir müdahale yapılmadan modellenerek tanımlanmaktadır (Karasar, 2013).

Araştırmanın Protokolü

Katılımcılardan verilerin toplanabilmesi için öncelikle Kütahya Dumlupınar Üniversitesi, Sosyal ve Beşerî Bilimler Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu'ndan 18.12.2024 tarih ve 252454 sayılı etik kurul onayı alınmıştır. İlgili katılımcılardan veriler toplanmadan önce çalışmanın amaçları doğrultusunda katılımcılara ölçme araçları hakkında açıklamalar yapılmış olup katılımcılardan gönüllü onam alınmıştır.

Evren ve Örneklem

Çalışmanın evrenini, Kütahya Dumlupınar Üniversitesi'nde öğrenimlerine devam eden öğrenciler oluşturmaktadır. Örneklem grubunu ise Kütahya Dumlupınar Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenimlerine devam eden 732 öğrenci oluşturmaktadır. Örneklem grubu, basit rastlantısal örnekleme yöntemi ile belirlenmiştir. Basit rastlantısal örnekleme, popülasyondaki (evrendeki) bütün birimlerin homojen ve her bir birimin popülasyondan örnekleme seçilme şanslarının birbirine eşit olduğu örnekleme şeklidir (Tezcan, 2017).

Veri Toplama Araçları

Birinci bölümde katılımcıların demografik bilgilerini belirlemek amacıyla araştırmacı tarafından kişisel bilgi formu hazırlanmıştır. Formda katılımcıların demografik bilgilerine ilişkin 6 adet soru mevcuttur. Bu sorular katılımcıların cinsiyet, yaş, bölüm, sınıf ve sporları ile (brans) ilişkindir. İkinci bölümde katılımcıların iş bulma kaygı düzeylerini belirlemek amacıyla Demir (2016) tarafından geliştirilen "İş Bulma Kaygısı Ölçeği" kullanılmıştır. İş Bulma Kaygısı Ölçeği ayrımcılık, çaresizlik, kişisel yeterlilik, deneyimsizlik ve istihdam yetersizliği şeklinde 5 alt boyut ve toplamda 21 maddeden oluşmaktadır. Beşli likert tipinde olan ölçme aracı "1= Kesinlikle Katılmıyorum", "2= Katılmıyorum", "3= Kararsızım", "4= Katılıyorum" ve "5= Tamamen Katılıyorum" şeklinde cevaplandırılmaktadır. Ayrımcılık boyutunu ölçen sorular 13,14,15 numaralı, çaresizlik boyutunu ölçen sorular 9,10,11,12 numaralı, kişisel yeterlilik boyutunu ölçen sorular ise 19,20,21 numaralı, deneyimsizlik boyutunu ölçen sorular 16,17,18 numaralı ve istihdam yetersizliği boyutunu ölçen sorular 1,2,3,4,5,6,7,8 numaralı sorulardır. Cevap puanı 5'e yaklaştıkça öğrencinin ilgili maddeye katılma düzeyinin yüksek olduğu, aksine cevap puanı 1'e yaklaştıkça öğrencinin ilgili maddeye katılma düzeyinin düşük olduğunu gösterir. Ölçeğin Cronbach α katsayısı ise .823 olarak bulunmuş ve ölçeğin, yüksek güvenilirliğe sahip olduğu kabul edilmiştir (Demir, 2016).

İstatistiksel Analiz

Veri analizi için SPSS 23 istatistik paket programı kullanılmıştır. Eksik ve hatalı bilgi veren katılımcılar çalışmadan çıkarılmış olup çalışmada elde edilen verilerin çözümlenmesinde frekans, standart sapma, ortalama gibi betimsel istatistikler verilmiştir. Ölçeğin normal dağılım gösterip göstermediğinin tespit edilmesinde verilerin çarpıklık ve basıklık değerleri göz önünde bulundurularak normal dağılım analizi gerçekleştirilmiştir. Verilere bağımsız örneklem testi (T-testi), tek yönlü varyans analizi (One-Way ANOVA), korelasyon (Pearson) testi ile değerlendirilmiştir. Veri analizi sonuçlarına göre verilerin homojenlik varsayımı sağlama durumuna bağlı olarak Welch değerleri dikkate alınmış ve ikinci seviye testi olarak Post Hoc testlerinden Tukey testi uygulanmıştır. Bulgular $p < .05$ anlamlılık düzeyinde değerlendirilmiştir.

Tablo 1.

Ölçme aracı toplam puan ve alt boyutlarına ait normal dağılım tablosu

Boyut	Ort.	SS	Çarpıklık	Basıklık
Ayrımcılık	2.665	1.196	.377	-.771
Çaresizlik	3.312	.953	-.236	-.529
Kişisel Yeterlilik	3.127	.978	.010	-.464
Deneyimsizlik	3.212	1.058	-.226	-.652
İstihdam Yetersizliği	3.357	.929	-.491	-.220
İş Bulma Kaygısı Toplam	67.1	15.0	-.026	.033

Tablo 1 incelendiğinde ölçme aracına ait toplam puan ve alt boyutların puanlarının çarpıklık ve basıklık değerleri -1.5 ile 1.5 arasında kaldığı için katılımcılara ait verilerin normal dağılıma sahip olduğuna karar verilmiştir (Tabachnick ve Fidell, 2013).

BULGULAR

Araştırmamızın amacı kapsamında katılımcıların iş bulma kaygı düzeyleri çeşitli değişkenlere göre incelenmiş olup veri analizleri sonuçları sunulmuştur.

Tablo 2.

Katılımcıların demografik bilgilerine ilişkin betimsel analizler

		N	%
Cinsiyet	Kadın	447	61.1
	Erkek	285	38.9
	Toplam	732	100.0
Yaş	18-20	271	37.0
	21-23	409	55.9
	24-26	52	7.1
	Toplam	732	100.0
Bölüm	Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği	166	22.7
	Antrenörlük	257	35.1
	Spor Yöneticiliği	242	33.1
	Rekreasyon	67	9.2
	Toplam	732	100.0
Sınıf	1. Sınıf	184	25.1
	2. Sınıf	230	31.4
	3. Sınıf	240	32.8
	4.Sınıf	78	10.7
	Toplam	732	100.0
Spor (Branş)	Bireysel	424	57.9
	Takım	308	42.1
	Toplam	732	100.0

Katılımcıların ait demografik bilgiler incelendiğinde; katılımcıların 447'si kadın 285'i erkek olmak üzere toplamda 732 kişiden oluşmaktadır. 18-20 yaş aralığında 166, 21-23 yaş aralığında 409 ve 24-26 yaş aralığında 52 katılımcı bulunmaktadır. Beden eğitimi ve spor öğretmenliği okuyan 166, antrenörlük eğitimi okuyan 257, spor yöneticiliği bölümü okuyan 242 ve rekreasyon yönetimi okuyan 52 katılımcı mevcut. Katılımcıların okudukları sınıf düzeyi incelendiğinde; 184 kişi 1. Sınıf, 230 kişi 2. Sınıf, 240 kişi 3. Sınıf ve 78 kişi 4. Sınıf düzeyinde öğrenim görmektedir. Katılımcıların yapmış oldukları sporun türüne göre bireysel spor yapan 424 kişi mevcut iken, takım sporu yapan katılımcının sayısı 308'dir.

Tablo 3.

Cinsiyet değişkenine ilişkin T-testi sonuçları

Boyut	Cinsiyet	N	Ort.	SS	t	p
Ayrımcılık	Kadın	447	2.526	1.151	-3.970	.000**
	Erkek	285	2.883	1.235		
Çaresizlik	Kadın	447	3.230	.951	-2.931	.003*
	Erkek	285	3.441	.944		
Kişisel Yeterlilik	Kadın	447	3.126	.986	-.051	.959
	Erkek	285	3.129	.966		
Deneyimsizlik	Kadın	447	3.149	1.098	-2.049	.041*
	Erkek	285	3.309	.984		
İstihdam Yetersizliği	Kadın	447	3.287	.971	-2.631	.009*
	Erkek	285	3.466	.851		

*p=0.05, **p=0.01

Tablo 3 incelendiğinde cinsiyet değişkenine bağlı olarak iş bulma kaygısı toplam puan (p=0.001) ve ayrımcılık (p=0.000), çaresizlik (p=0.003), deneyimsizlik (p=0.041), istihdam yetersizliği (p=0.009) alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Ortalama değerlere bakıldığında hem iş bulma kaygısı toplam puanlarında hem de alt boyutların tamamında erkek katılımcıların ortalama puanlarının kadın puanlarından yüksek olduğu görülmektedir. Cinsiyet değişkenine bağlı olarak kişisel yeterlilik alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık söz konusu değildir.

Tablo 4.

Yaş değişkenine ilişkin One-Way Anova sonuçları

Boyut	Yaş	N	Ort.	SS	F	p	Fark
Ayrımcılık	18-20 (a)	271	2.504	1.103	7.043	.001*	a-b
	21-23 (b)	409	2.806	1.258			b-c
	24-26 (c)	52	2.397	1.020			
Çaresizlik	18-20 (a)	271	3.235	.947	18.207	.000**	a-b
	21-23 (b)	409	3.447	.915			a-c
	24-26 (c)	52	2.653	.975			c-b
Kişisel Yeterlilik	18-20	271	3.162	.9224	.391	.677	
	21-23	409	3.114	.9758			
	24-26	52	3.044	1.259			
Deneyimsizlik	18-20 (a)	271	3.084	1.027	6.378	.001*	a-b
	21-23 (b)	409	3.335	1.032			
	24-26	52	2.910	1.276			
İstihdam Yetersizliği	18-20 (a)	271	3.258	.809	8.150	.000**	a-b
	21-23 (b)	409	3.469	.978			b-c
	24-26 (c)	52	2.988	.993			

*p=0.05, **p=0.01

Tablo 4 incelendiğinde yaş değişkenine bağlı olarak iş bulma kaygısı toplam puan ($p=0.000$) ve ayrımcılık ($p=0.001$), çaresizlik ($p=0.000$), deneyimsizlik ($p=0.001$), istihdam yetersizliği ($p=0.000$) alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Farklılığın kaynağını belirlemek üzere yapılan ikinci seviye testleri sonuçlarına bakıldığında; Ayrımcılık, Deneyimsizlik ve İstihdam Yetersizliği alt boyutlarında 21-23 yaş grubu ile diğer gruplar arasında farkın olduğu saptanmıştır. İş bulma kaygısı toplam puan ve Çaresizlik alt boyutunda 24-26 yaş grubu ile diğer gruplar ile 18-20 yaş grubu ile 21-23 yaş grubu arasında farklılığın olduğu saptanmıştır. Yaş değişkenine bağlı olarak kişisel yeterlilik alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık söz konusu değildir.

Tablo 5.

Bölüm değişkenine ilişkin One-Way Anova sonuçları

Boyut	Bölüm	N	Ort.	SS	F	p	Fark
Ayrımcılık	Beden Eğitimi ve Spor Öğr. (a)	166	2.443	1.290	11.48	.000**	a-b
	Antrenörlük (b)	257	2.827	1.154			a-c
	Spor Yöneticiliği (c)	242	2.781	1.205			b-d
	Rekreasyon (d)	67	2.174	.837			d-c
Çaresizlik	Beden Eğitimi ve Spor Öğr. (a)	166	3.186	1.013	2.972	.022*	a-b
	Antrenörlük (b)	257	3.416	.903			a-d
	Spor Yöneticiliği	242	3.347	.924			
	Rekreasyon (d)	67	3.100	1.040			
Kişisel Yeterlilik	Beden Eğitimi ve Spor Öğr. (a)	166	3.152	.980	7.876	.000**	a-b
	Antrenörlük (b)	257	3.058	.986			b-c
	Spor Yöneticiliği (c)	242	3.293	.974			b-d
	Rekreasyon (d)	67	2.731	.823			a-d
Deneyimsizlik	Beden Eğitimi ve Spor Öğr. (a)	166	2.913	1.110	8.422	.000**	a-b
	Antrenörlük (b)	257	3.374	1.024			a-c
	Spor Yöneticiliği (c)	242	3.308	1.041			b-d
	Rekreasyon (d)	67	2.980	.933			
İstihdam Yetersizliği	Beden Eğitimi ve Spor Öğr.	166	3.323	1.001	.669	.585	
	Antrenörlük	257	3.325	.929			
	Spor Yöneticiliği	242	3.425	.908			
	Rekreasyon	67	3.313	.826			

*p=0.05, **p=0.01

Tablo 5 incelendiğinden katılımcıların okudukları bölüm değişkenine bağlı olarak iş bulma kaygısı toplam puan ($p=0.001$) ve ayrımcılık ($p=0.000$), çaresizlik ($p=0.022$), kişisel yeterlilik ($p=0.000$) ve deneyimsizlik ($p=0.000$) alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Farklılığın kaynağını belirlemek üzere yapılan ikinci seviye testleri sonuçlarına bakıldığında; Ayrımcılık alt boyutunda beden eğitimi ve spor

öğretmenliği ve rekreasyon bölümü ile diğer bölümler arasında farklılığın olduğu belirlenmiştir. Çaresizlik alt boyutunda beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü ile antrenörlük ve rekreasyon bölümü arasında farkın olduğu belirlenmiştir. Kişisel yeterlilik alt boyutunda antrenörlük bölümü diğer bölümler yine beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü ile rekreasyon bölümü arasında farklılığın olduğu belirlenmiştir. Deneyimsizlik alt boyutunda beden eğitimi ve spor öğretmenliği ile antrenörlük ve spor yöneticiliği, spor yöneticiliği ve rekreasyon bölümleri arasında farklılığın olduğu belirlenmiştir. Son olarak toplam puanlarda ise rekreasyon bölümü ile antrenörlük ve spor yöneticiliği bölümleri arasında farkın olduğu saptanmıştır. Bölüm değişkenine bağlı olarak istihdam yetersizliği alt boyutunda anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Tablo 6.

Sınıf değişkenine ilişkin One-Way Anova sonuçları

Boyut	Sınıf	N	Ort.	SS	F	p	Fark
Ayrımcılık	1. Sınıf (a)	184	2.445	1.150	4.137	.006*	a-b
	2. Sınıf (b)	230	2.831	1.196			
	3. Sınıf	240	2.623	1.189			
	4.Sınıf	78	2.820	1.254			
Çaresizlik	1. Sınıf (a)	184	3.139	.971	3.840	.010*	a-b
	2. Sınıf (b)	230	3.452	.911			
	3. Sınıf	240	3.331	.972			
	4.Sınıf	78	3.250	.921			
Kişisel Yeterlilik	1. Sınıf	184	3.183	.886	.845	.451	
	2. Sınıf	230	3.091	.982			
	3. Sınıf	240	3.080	1.014			
	4.Sınıf	78	3.247	1.060			
Deneyimsizlik	1. Sınıf (a)	184	3.016	1.049	4.148	.006*	a-b
	2. Sınıf (b)	230	3.329	1.016			
	3. Sınıf (c)	240	3.301	1.024			
	4.Sınıf	78	3.055	1.224			
İstihdam Yetersizliği	1. Sınıf (a)	184	3.216	.944	3.357	.019*	a-c
	2. Sınıf	230	3.309	.904			
	3. Sınıf (c)	240	3.487	.959			
	4.Sınıf	78	3.427	.830			

*p=0.05

Tablo 6 incelendiğinden katılımcıların okudukları sınıf değişkenine bağlı olarak iş bulma kaygısı toplam puan ($p=0.028$) ve ayrımcılık ($p=0.006$), çaresizlik ($p=0.010$), deneyimsizlik ($p=0.006$), istihdam yetersizliği ($p=0.019$) alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur. Farklılığın kaynağını belirlemek üzere yapılan ikinci seviye testleri sonuçlarına bakıldığında; Ayrımcılık alt boyutunda 1. sınıf ile 2. sınıfta okuyan katılımcılar, çaresizlik alt boyutunda 1. sınıf ile 2. sınıfta okuyan katılımcılar, deneyimsizlik alt boyutunda 1. sınıf ile 2. sınıf ve 3. sınıfta okuyan katılımcılar, istihdam yetersizliği alt boyutunda 1. sınıf ile 3. sınıfta okuyan katılımcılar, iş bulma kaygısı toplam puanında 1. sınıf ile 3. sınıfta okuyan katılımcılar arasında farkın olduğu saptanmıştır.

Tablo 7.

Spor (brans) değişkenine ilişkin T-testi sonuçları

Boyut	Spor (Brans)	N	Ort.	SS	t	p
Ayrımcılık	Takım	424	2.517	3.460	-3.965	.000**
	Bireysel	308	2.869	3.680		
Çaresizlik	Takım	424	3.235	.805	-2.581	.010*
	Bireysel	308	3.417	.942		
Kişisel Yeterlilik	Takım	424	3.145	.981	.582	.561
	Bireysel	308	3.102	.974		
Deneyimsizlik	Takım	424	3.153	1.101	-1.799	.072
	Bireysel	308	3.293	.998		
İstihdam Yetersizliği	Takım	424	3.287	.978	-2.406	.016*
	Bireysel	308	3.451	.851		

*p=0.05, **p=0.01

Tablo 7 incelendiğinde katılımcıların yaptıkları spor (Brans) değişkenine bağlı olarak iş bulma kaygısı toplam puan (p=0.003) ve ayrımcılık (p=0.000), çaresizlik (p=0.010), istihdam yetersizliği (p=0.016) alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Ortalama değerlere bakıldığında hem iş bulma kaygısı toplam puanlarında hem de ayrımcılık, çaresizlik, istihdam yetersizliği alt boyutları da bireysel spor yapan katılımcıların ortalama puanlarının takım sporu yapan katılımcıların puanlarından yüksek olduğu görülmektedir. Yapılan spor branşı değişkenine bağlı olarak kişisel yeterlilik ve deneyimsizlik alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık söz konusu değildir.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Katılımcıların cinsiyet değişkenine bağlı olarak iş bulma kaygısı toplam puan, ayrımcılık, çaresizlik, deneyimsizlik ve istihdam yetersizliği alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Ortalama değerlere bakıldığında hem iş bulma kaygısı toplam puanlarında hem de alt boyutların tamamında erkek katılımcıların ortalama puanlarının kadın puanlarından yüksek olduğu görülmektedir. Cinsiyet değişkenine bağlı olarak kişisel yeterlilik alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık söz konusu değildir. Literatürdeki çalışmalara bakıldığında Akdemir ve Çiçek (2022) tarafından iş bulma kaygısı üzerine yapılan çalışmada, cinsiyet değişkenine bağlı olarak erkek ve kadın katılımcıların iş bulma kaygısı arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edildiği vurgulanmaktadır. Öz-Ceviz vd., (2020) tarafından Covid-19 sürecinde üniversite öğrencilerinin kaygı düzeylerinin incelendiği çalışmada, öğrencilerin cinsiyet değişkenine bağlı olarak hem sürekli kaygı hem de durumluk kaygı düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edildiği vurgulanmaktadır. Covid-19 salgını sürecince kadınların kaygı düzeyleri erkek katılımcılara göre daha yüksek olduğu belirtilmektedir. Literatürde bu bulguları destekleyen çalışmalar mevcuttur (Wang, vd., 2020; Duan ve Zhu, 2020). Cinsiyet değişkenine bağlı olarak iş bulma kaygısı toplam puan, ayrımcılık, çaresizlik, deneyimsizlik ve istihdam yetersizliği alt boyutlarında anlamlı farklılığın erkeklerin lehine olmasının nedeni olarak işverenlerin işe alım noktasında kadınlara yönelik pozitif tutum sergilemelerinden kaynaklandığı düşünülmektedir. Kişisel yeterlilik alt boyutunda anlamlı farklılığın çıkmasının nedeni hem erkek hem kadın katılımcıların mesleklerinin gerekliliklerini bildikleri buna bağlı olarak mesleklerini en iyi şekilde icra edebileceklerini düşündüklerinden kaynaklandığı düşünülmektedir.

Katılımcıların yaş değişkenine bağlı olarak iş bulma kaygısı toplam puan, ayrımcılık, çaresizlik, deneyimsizlik ve istihdam yetersizliği alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Farklılığın kaynağını belirlemek üzere yapılan ikinci seviye testleri sonuçlarına bakıldığında; ayrımcılık, deneyimsizlik ve istihdam yetersizliği alt boyutlarında 21-23 yaş grubu ile diğer gruplar arasında farkın olduğu saptanmıştır. İş bulma kaygısı toplam puan ve çaresizlik alt boyutunda 24-26 yaş grubu ile diğer gruplar ile 18-20 yaş grubu ile 21-23 yaş grubu arasında farklılığın olduğu saptanmıştır. Yaş değişkenine bağlı olarak kişisel yeterlilik alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık

söz konusu değildir. Katılımcıların yaş değişkenine bağlı olarak iş bulma kaygısı toplam puan, ayrımcılık, çaresizlik, deneyimsizlik ve istihdam yetersizliği alt boyutlarında anlamlı farklılığın yaşı küçük olan katılımcıların lehine olmasının nedeni olarak diğer katılımcıların daha fazla sorumluluk sahibi olmasından kaynaklandığı düşünülmektedir. Literatürdeki çalışmalara bakıldığında Korkmazer (2020) tarafından üniversite öğrencilerinin işsizlik kaygısı üzerine yaptığı çalışmada, öğrencilerin yaş değişkenine bağlı olarak işsizlik algısı düzeyinde anlamlı farklılık tespit edildiği ifade edilmektedir. Anlamlı farklılığın hangi grupların lehine olduğunu incelemek üzere yapılan Post Hoc Tukey testi sonuçlarına bakıldığında, 17-20 yaş grubunda olan katılımcıların işsizlik kaygı puanlarını 21-24 ile 25 yaş ve üstü katılımcıların kaygı puanlarından daha düşük olduğu tespit edilmiştir. Surat ve Ceran (2020) tarafından yapılan üniversite öğrencilerini işsizlik kaygısı üzerine yapılan çalışmada 18-25 yaş aralığında olan üniversite öğrencilerinin yüksek işsizlik kaygısına sahip olduğu belirtilmektedir. Özçelik-Kaynak ve Öztuna (2020) tarafından üniversite öğrencilerinin işsizliğe yönelik kaygılarının incelendiği çalışmada, 18-20 yaş aralığında olan katılımcıların kaygı düzeyinin 21-23 yaş aralığında olan katılımcılara göre daha yüksek olduğu belirtilmektedir. Mesleki eğitimin ilk zamanlarında umutsuzluk ve kaygının yüksek olması mesleği ve sektörü tanımamaktan kaynaklandığı mesleki tecrübenin artmasıyla birlikte kaygı ve umutsuzluk düzeyinin düşeceği düşünülmektedir. Yaş değişkenine bağlı olarak kaygı düzeyinin farklılaştığını vurgulayan çalışmalar mevcuttur (Carneiro , vd., 2022; Fountoulakis, 2020). Yaşa bağlı olarak kişisel yeterlilik alt boyutunda anlamlı farklılığın olmasının nedeni ise her yaş grubundaki katılımcıların mesleklerini icra etmek noktasında yeteri donanıma sahip olduklarını düşünmesinden kaynaklandığı söylenebilir.

Katılımcıların okudukları bölüm değişkenine bağlı olarak iş bulma kaygısı toplam puan, ayrımcılık, çaresizlik, kişisel yeterlilik ve deneyimsizlik alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Farklılığın kaynağını belirlemek üzere yapılan ikinci seviye testleri sonuçlarına bakıldığında ayrımcılık alt boyutunda beden eğitimi ve spor öğretmenliği ve rekreasyon bölümü ile diğer bölümler arasında farklılığın olduğu belirlenmiştir. Çaresizlik alt boyutunda beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü ile antrenörlük ve rekreasyon bölümü arasında farkın olduğu belirlenmiştir. Kişisel yeterlilik alt boyutunda antrenörlük bölümü diğer bölümler yine beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü ile rekreasyon bölümü arasında farklılığın olduğu belirlenmiştir. Deneyimsizlik alt boyutunda beden eğitimi ve spor öğretmenliği ile antrenörlük ve spor yöneticiliği, spor yöneticiliği ve rekreasyon bölümleri arasında farklılığın olduğu belirlenmiştir. Son olarak toplam puanlarda ise rekreasyon bölümü ile antrenörlük ve spor yöneticiliği bölümleri arasında farkın olduğu saptanmıştır. Bölüm değişkenine bağlı olarak istihdam yetersizliği alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Katılımcıların okudukları bölüm değişkenine bağlı olarak iş bulma kaygısı toplam puan, ayrımcılık, çaresizlik, kişisel yeterlilik ve deneyimsizlik alt boyutlarında anlamlı farklılığın nedeni olarak öğrencilerin okudukları bölümlerin, spor sektöründeki iş potansiyeline bağlı olarak farklılık göstermesinden kaynaklandığı düşünülmektedir. Yine öğrencilerin okudukları bölümlere karşı ilgilerinin olmaması veya başka bir bölümde okumak istemeleri de ikinci bir neden olarak görülebilir. Literatürdeki çalışmalara bakıldığında Özçelik-Kaynak ve Öztuna (2020) tarafından yapılan çalışmada, okuduğu bölüme isteyerek gelen katılımcıların okudukları bölüme isteyerek gelmeyen katılımcılara göre daha düşük umutsuzluk düzeyine sahip oldukları belirtilmektedir. Aynı çalışmada okuduğu bölüme isteyerek gelen katılımcıların okudukları bölüme isteyerek gelmeyen katılımcılara göre daha düşük işsizlik kaygısına sahip oldukları vurgulanmaktadır. Bölüm bazında düşünüldüğünde kaygı düzeyini azaltmanın bir başka yolu da kişinin kendi bilgi, beceri ve yetenekleri doğrultusunda uygun bölümleri tercih etmesi önem arz etmektedir. Tayfun-Tekin ve Korkmaz (2016) tarafından üniversite öğrencileri ile yapılan çalışmada, öğrencilerin lisans eğitimi aldığı fakülteye göre genel işsizlik kaygı puanlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu vurgulanmaktadır. Farklılığın kaynağını belirlemek üzere

yapılan Post Hoc testleri sonuçları incelendiğinde, iktisadi ve idari bilimleri fakültesinde ve fen edebiyat fakültesinde lisans öğrenimine devam eden öğrencilerin işsizlik kaygı düzeylerinin sağlık bilimleri fakültesinde öğrenimlerine devam öğrencilere göre daha yüksek düzeyde kaygı düzeyine sahip oldukları saptanmıştır. İktisadi ve idari bilimleri fakültesi ve fen edebiyat fakültesinde öğrenimlerine devam eden öğrencilerin kaygı düzeyinin yüksek olmasının nedeni olarak bu fakültelerin fazla öğrenci alması ve mezun olduktan sonra yeteri kadar istihdam edilememesinden kaynaklandığı düşünülmektedir. Aynı çalışmada öğrenim gördüğü bölümü isteyerek tercih etme değişkenine bağlı olarak işsizlik kaygısı düzeyinde anlamlı düzeyde farklılık tespit edilmiştir. Öğrenim gördüğü bölümü isteyerek tercih eden öğrencilerin işsizlik kaygı düzeylerinin daha düşük olduğu vurgulanmaktadır. TÜİK (2016) verilerine göre sağlık sektöründe istihdam oranı %80,4 iken işsizlik oranı %4,9'dür. Mühendislik sektöründe ise istihdam oran %79,9 iken %8,8 işsizlik oranına sahiptir. Dolayısıyla sağlık fakültelerinde eğitim alan öğrencilerin kaygı düzeylerinin diğer fakültelerde eğitim alan öğrencilere göre düşük olması beklenmektedir. Farklı bölüm ve fakültelerde öğrenimlerine devam eden öğrencilerin kaygı düzeyinin farklılaştığını vurgulayan çalışmalar mevcuttur (Davras-Manap, 2020; Kim, Oh ve Rajaguru, 2022). Çalışmanın sonuçlarıyla literatür paralellik arz etmektedir. Eğitim görülen bölümden mezun sayısı, istihdam alanları, yetkinlik ve deneyim v.b. durumlardan kaynaklı iş bulma sürecini etkilediği düşünülmektedir.

Katılımcıların okudukları sınıf değişkenine bağlı olarak iş bulma kaygısı toplam puan, ayrımcılık, çaresizlik, deneyimsizlik ve istihdam yetersizliği alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur. Farklılığın kaynağını belirlemek üzere yapılan ikinci seviye testleri sonuçlarına bakıldığında; ayrımcılık alt boyutunda 1. sınıf ile 2. sınıfta okuyan katılımcılar, çaresizlik alt boyutunda 1. sınıf ile 2. sınıfta okuyan katılımcılar, deneyimsizlik alt boyutunda 1. sınıf ile 2. sınıf ve 3. sınıfta okuyan katılımcılar, istihdam yetersizliği alt boyutunda 1. sınıf ile 3. sınıfta okuyan katılımcılar, iş bulma kaygısı toplam puanında 1. sınıf ile 3. sınıfta okuyan katılımcılar arasında farkın oluştuğu saptanmıştır. Öğrenim düzeyi birinci sınıf olan katılımcıların kaygı düzeylerinin son sınıfta olan öğrencilere göre düşük olmasını nedeni olarak son sınıfta bulunan öğrencilerin hayata atılma isteği, verdiği emeklerin karşılığında alamama korkusu yine alandaki istihdam yetersizliğini daha net görebilmesinden kaynaklandığı düşünülmektedir. İlgili literatür incelendiğinde Tayfun-Tekin ve Korkmaz (2016) tarafından yapılan çalışmada iş yaşamına başlamak üzere olan son sınıf öğrencilerde işsizlik kaygısı mevcuttur. Bu öğrencilerin işsizlik kaygısı yaşamalarının nedenlerini şöyle sıralamaktadır; kişisel karamsarlık, bilgi ve beceri eksikliği, çevresel ve sosyal baskı, özgüven eksikliği ve istihdamın daralması. Uzundağ, Urgan ve Özer (2020) tarafından yapılan çalışmada, öğrencilerin okudukları sınıf düzeyine bağlı olarak mesleki kaygı düzeylerinde anlamlı farklılaşma olduğu belirtilmektedir. Kara-Dönmez ve Karaaslan, (2022) tarafından yapılan çalışmada, temelinde işsizlik olan sosyal sorunların başında bireylerin iş bulamamalarından kaynaklanan işe yaramadıkları fikri ve bununla birlikte meydana gelen umursamazlık, agresiflik ve içe kapanma gibi psikolojik sorunlar gelmektedir. İlgili literatürde son sınıf öğrencileri ve mezun olacak öğrencilerin stres ve işsizlik kaygı düzeylerinin yükseldiği sonucuna varmış çalışmalar mevcuttur (Ateş, 2019; Mamun, vd., 2020; Sarıkol ve Hoşver-Ustaoglu, 2023; Kim, 2020; Topgül, 2017).

Katılımcıların yaptıkları spor (Branş) değişkenine bağlı olarak iş bulma kaygısı toplam puan, ayrımcılık, çaresizlik ve istihdam yetersizliği alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir. Ortalama değerlere bakıldığında hem iş bulma kaygısı toplam puanlarında hem de ayrımcılık, çaresizlik, istihdam yetersizliği alt boyutları da bireysel spor yapan katılımcıların ortalama puanlarının takım sporu yapan katılımcıların puanlarından yüksek olduğu görülmektedir. Yapılan spor branşı değişkenine bağlı olarak kişisel yeterlilik ve deneyimsizlik alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık söz konusu değildir. Kişisel yeterlilik ve deneyimsiz alt boyutlarında anlamlı farklılığın bulunmamasının nedeni olarak öğrencilerin yaptıkları sporlarla ilgili yeterli bilgi ve

beceriye sahip olduklarını ve yaptıkları sporları uzun süre yapmış olduklarından kaynaklandığı düşünülmektedir. Sarıkol ve Hoşver-Ustaoğlu, (2023) tarafından spor bilimlerinde öğrenimlerine devam eden öğrenciler ile yapmış oldukları çalışmada, öğrencilerin milli sporcu olma değişkenine göre işsizlik kaygı düzeylerinde anlamlı bir farklılaşma olmadığı ifade edilmektedir. Doğan ve İmamoğlu (2023) tarafından spor bilimleri öğrencilerinin sınav kaygılarının incelendiği çalışmada, öğrencilerin yapmış oldukları spor branşlarının çeşidine göre gelecekle ilgili endişelerinde anlamlı bir farklılık söz konusu değildir. Turhan ve Aslanboğa (2022) tarafından spor bilimlerinde öğrenimlerine devam eden öğretmen adaylarının iş bulma kaygı düzeylerinin incelendiği çalışmada, öğrencilerin sporculuk düzeylerine göre iş bulma kaygı düzeyinde anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir. Çalışma sonuçlarıyla literatürce desteklenmemektedir. Öğrencilerin sportif branşlarını yapma nedenleri meslek yada ticari amaç yada amatör ruh anlayışı mı hakim onun sorgulanması gerekmektedir.

Sonuç olarak, spor bilimleri fakültesinde öğrenimlerine devam eden öğrencilerin iş bulma kaygı düzeyleri cinsiyet, yaş, bölüm, sınıf ve spor (branş) değişkenlerine göre farklılık göstermektedir. Kişisel yeterlilik alt boyutunda anlamlı farklılığın bulunmamasının nedeni olarak öğrencilerin, yapacakları meslekler hakkındaki bilgi ve becerilerinin yeterli olduğunu düşündüklerinden kaynaklandığı düşünülmektedir. Yaşın ilerlemesiyle birlikte bireylerin yaşadıkları deneyimler kaygı düzeyini etkileyebilmektedir. Öğrencilerin okumuş oldukları bölümlerin iş potansiyeline bağlı olarak öğrencilerde kaygı düzeyi değişebilmektedir. Öğrencilerin hayata atılma isteği, verdiği emeklerin karşılığın alamama korkusu yine alandaki istihdam yetersizliğini daha net görebilmesi kaygı düzeyini arttıran etkenler arasında yer almaktadır

Kaynaklar

- Akdemir, H. ve Çiçek, H. (2022). *İş bulma kaygısı* (1. Basım). Ankara: İKSAD Yayınevi.
- Ateş, S. S. (2019). Anxiety of unemployment before the graduation: research on university students in the aviation departments. *International Journal Entrepreneurship and Management Inquiries*, 3(5), (165-174).
- Dağlar, H. (2021). Kişilik özelliklerinin işsizlik kaygısı üzerine etkisi: Üniversite mezunları üzerine bir araştırma. *OPUS International Journal of Society Researches*, 18(44), 7638-7667.
- Demir, B. (2016). *Yapısal eşitlik modeli ile öğrencilerin iş bulma kaygılarına yönelik ölçek geliştirme: Cumhuriyet Üniversitesi İİBF'de bir uygulama* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sivas.
- Doğan, E. ve İmamoğlu, O. (2023). Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinde sınav kaygısının kaldığı yer, çalışma durumu, spor türü ve spor yapma yılına göre araştırılması. *Doğal Yaşam Tıbbi Dergisi*, 5(1), 14-21.
- Dönmez Kara, C. Ö. ve Karaaslan, İ. (2022). Covid-19 pandemisinin üniversite öğrencilerinin işsizlik kaygısı üzerine etkileri. *Journal of Social Policy Conferences*, 82, 155-194.
- Duan, L., & Zhu, G. (2020). Psychological interventions for people affected by the COVID-19 epidemic. *The Lancet Psychiatry*, 7(4), 300-302.
- Fountoulakis, K. N. (2020). Suicides in Greece before and during the period of austerity by sex and age group: Relationship to unemployment and economic variables. *Journal of Affective Disorders*, 260, 174-182.
- Karasar, N. (2013). *Bilimsel araştırma yöntemi* (17. Basım). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Kim, J., Oh, J., & Rajaguru, V. (2022) Job-seeking anxiety and job preparation behavior of undergraduate students. *Healthcare*, 10(2), 288-300.
- Korkmazer, F. (2020). Üniversite öğrencilerinin işsizlik kaygısı algılarının incelenmesi. *Business Economics and Management Research Journal*, 3(2), 141-152.
- Mamun, M. A., Akter, S., Hossain, I., Faisal, M. T. H., Rahman, M. A., Arefin, A., ... & Griffiths, M. D. (2020). Financial threat, hardship and distress predict depression, anxiety and stress among the unemployed youths: A Bangladeshi multi-city study. *Journal of Affective Disorders*, 276, 1149-1158.
- Manap Davras, G. (2020). Research of the relationship between the unemployment anxiety and the self-esteem of potential workforce in tourism. *Journal of Tourism Theory and Research*, 6(2), 75-84.

- Öz Ceviz, N., Tektaş N., Basmacı G. ve Tektaş, M. (2020). Covid 19 pandemi sürecinde üniversite öğrencilerinin kaygı düzeylerini etkileyen değişkenlerin analizi. *Uluslararası Eğitim Araştırmacıları Dergisi*, 3(2), 312-329.
- Özçelik Kaynak, K. ve Öztuna, B. (2020). Üniversite öğrencilerinde işsizliğe yönelik işsizlik kaygısı ve umutsuzluk: Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu öğrencileri üzerine bir araştırma. *Yaşar Üniversitesi E-Dergisi*, 15(60), 953-970.
- Sarıkol, E. ve Ustaoglu Hoşver, P. (2023). Spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin iş bulma kaygı düzeylerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi. *Düzce Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 3(1), 106-111.
- Surat, A. ve Ceran, D. (2020). Üniversite öğrencilerinin işsizlik kaygısı. *ISPEC Uluslararası Sosyal Bilimler ve Beşerî Bilimler Dergisi*, 4(3), 145-166.
- Tayfun-Tekin, N. A. ve Korkmaz, A. (2016). The unemployment anxiety of university students: A research On Süleyman Demirel University students. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8(17), 534-558.
- Topgül, S. (2017). Çalışma ekonomisi ve endüstri ilişkileri öğrencilerinin gelecek, istihdam ve mesleğe ilişkin metaforik algıları. *Çalışma İlişkileri Dergisi*, 8(1), 100- 117.
- Turhan, M. Ö. ve Arslanboğa, R. (2022). Spor bilimleri fakültesindeki öğretmen adaylarının iş bulma kaygısı ve algılanan stres düzeylerinin incelenmesi. *Akdeniz Spor Bilimleri Dergisi*, 5(4), 1138-1152.
- Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK). (2016, 1 Ekim). Erişim Adresi: <https://www.tuik.gov.tr/>.
- Uzundağ, H. İ., Urgan, S. ve Özer, E. (2020). Beden eğitimi ve spor öğretmen adaylarının mesleki kaygı durumunun incelenmesi. *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 1(3), 119-129.
- Virgolino, A., Costa, J., Santos, O., Pereira, M. E., Antunes, R., Ambrósio, S., ... & Vaz Carneiro, A. (2022). Lost in transition: A systematic review of the association between unemployment and mental health. *Journal of Mental Health*, 31(3), 432-444.
- Zhang, W. R., Wang, K., Yin, L., Zhao, W. F., Xue, Q., Peng, M., ... & Wang, H. X. (2020). Mental health and psychosocial problems of medical health workers during the COVID-19 epidemic in China. *Psychotherapy and Psychosomatics*, 89(4), 242-250.
- Rüzgar, M. T., & Cura, S. (2023). Türkiye’de gençlerin işsizliğe bakış açısı ve çözüm önerileri. *Manisa Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 21(4), 163-186.
- Elibol, M. (2019). Gelişimsel araştırma modeli temelinde bir elektronik profesyonel gelişim sisteminin geliştirilmesi ve uygulanması (Doktora Tezi). Marmara Üniversitesi / Eğitim Bilimleri Enstitüsü / Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Ana Bilim Dalı, Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Bilim Dalı.
- Buluttekin, M.B. (2008). *Türkiye’deki genç işsizliği sorununun makroekonomik boyutları ve “Avrupa istihdam stratejisi” çerçevesinde çözüm politikalarının belirlenmesi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Dicle üniversitesi.

EXTENDED TURKISH SUMMARY

Introduction: People often face uncertain events and situations in their daily lives. People

constantly need to make new decisions and implement these decisions. The more decisions an individual has to make, the more uncertainty they may experience. Uncertain situations that are unpredictable and cause anxiety and fear in individuals negatively affect the quality of life of the individual. In this context, an individual's level of intolerance towards uncertainty is an important factor that determines the individual's attitude towards an event or situation. People with high tolerance for uncertainty are more likely to view uncertain situations as negative and dangerous. The performance of people with high anxiety levels is also negatively affected by this situation (Akdemir & Çiçek, 2022). Unemployment, where people want to work but cannot find a job, is an important problem today. Lack of job opportunities can lead to psychological, economic and social problems for young people, especially unemployed university graduates (Rüzgâr and Cura, 2023). Unemployment is considered to be an important problem in underdeveloped and developing countries. **Method:** This study was designed in a quantitative-based survey model. The population of the study consists of students continuing their education at Kütahya Dumlupınar University. The sample group consists of 732 students continuing their education at Kütahya Dumlupınar University Faculty of Sport Sciences. The sample group was determined by simple random sampling method. The "Job Finding Anxiety Scale" developed by Demir (2016) was used as a measurement tool. After the data obtained met the normality assumptions, independent sample test (T-test), one-way analysis of variance (One-Way ANOVA), correlation (Pearson) and Tukey test from Post Hoc tests were applied. The findings were evaluated according to $p < .05$ significance value. The levels of anxiety about finding a job differed according to gender, age, department, grade and sport (branch) variables. **Findings:** Depending on the gender variable, a statistically significant difference was found in the total score and the sub-dimensions of discrimination, helplessness, inexperience and lack of employment. When the mean values are analyzed, it is seen that the mean scores of male participants are higher than the mean scores of female participants both in the total score of anxiety about finding a job and in all sub-dimensions. Depending on the age variable, a statistically significant difference was found in the total score of finding a job anxiety and in the sub-dimensions of discrimination, helplessness, inexperience and lack of employment. A statistically significant difference was found in the total score and the sub-dimensions of discrimination, helplessness, personal inadequacy and inexperience in the anxiety of finding a job depending on the department in which the participants studied. A statistically significant difference was found in the total score and the sub-dimensions of discrimination, helplessness, inexperience, inadequacy of employment depending on the class of the participants. A statistically significant difference was found in the total score of anxiety about finding a job and the sub-dimensions of discrimination, helplessness, inadequate employment depending on the sport (branch) of the participants. When the mean values were analyzed, it was found that the mean scores of the participants who practiced individual sports in both the total scores of anxiety about finding a job and the sub-dimensions of discrimination, helplessness, lack of employment were significantly higher than the participants who practiced team sports. **Conclusion:** As a result, the job finding anxiety levels of the students who continue their education in the faculty of sport sciences differ according to gender, age, department, class and sport (branch) variables. It is thought that the reason why there is no significant difference in the personal inadequacy sub-dimension is that the students think that their knowledge and skills about the professions they will do are sufficient. With the advancement of age, the experiences of individuals can affect the level of anxiety. Depending on the job potential of the departments that students have studied, the level of anxiety in students may change. The desire of the students to enter life, the fear of not being rewarded for their efforts, and the ability to see the lack of employment in the field more clearly are among the factors that increase the level of anxiety.